

wiedzialni przed Prezesem PAR i działający w granicach określonych przez statut i pełnomocnictwo udzielone przez Prezesa PAR.

2. Dyrektor zarządu okręgowego PAR wykonuje czynności z zakresu prawa pracy w stosunku do osób zatrudnionych w tym zarządzie okręgowym.

§ 14. Organizację wewnętrzną i szczegółowy zakres zadań komórek organizacyjnych oraz tryb pracy

Zarządu Krajowego PAR określa regulamin organizacyjny, nadany przez Prezesa PAR.

§ 15. 1. Szczegółowy zakres zadań, tryb pracy oraz strukturę zarządów okręgowych PAR określają regulaminy organizacyjne nadane przez dyrektorów okręgowych PAR.

2. Regulaminy, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa PAR.

770

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 20 lipca 2000 r.

w sprawie nagród rocznych, nagród pieniężnych w formie wyróżnienia oraz zapomóg dla żołnierzy.

Na podstawie art. 45 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 18, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 7, poz. 44 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 80, poz. 496, Nr 106, poz. 678 i Nr 141, poz. 943 i 944 oraz z 1999 r. Nr 50, poz. 500 i Nr 110, poz. 1255) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki i tryb przyznawania żołnierzom nagród rocznych, nagród pieniężnych w formie wyróżnienia oraz zapomóg.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa bez bliższego określenia o:

- 1) jednostce wojskowej — należy przez to rozumieć również komórkę organizacyjną Ministerstwa Obrony Narodowej, jednostkę organizacyjną podporządkowaną Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowaną albo podporządkowaną tej jednostce organizacyjnej inną jednostkę organizacyjną oraz przedsiębiorstwo państwowe, dla którego Minister Obrony Narodowej jest organem założycielskim,
- 2) dowódcy jednostki wojskowej — należy przez to rozumieć również szefa, dyrektora, kierownika albo komendanta jednostki wojskowej oraz prezesa sądu wojskowego,
- 3) dopłacie — należy przez to rozumieć zapomogę, o której mowa w art. 4 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o uposażeniu żołnierzy, wypłacaną ze środków finansowych funduszu na zapomogi, utworzonego w Ministerstwie Obrony Narodowej, i przeznaczoną na częściowe pokrycie kosztów wypoczynku albo pobytu w placówce leczniczej lub rehabilitacyjnej dziecka żołnierza.

§ 3. 1. Nagrodę roczną przyznaje się żołnierzowi, który:

- 1) pełni zawodową służbę wojskową albo odbywa nadterminową zasadniczą służbę wojskową,

2) nie został w ostatnim roku skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego,

3) nie został w ostatnim roku zwolniony z czynnej służby wojskowej z powodu skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż wymienione w pkt 2 na karę pozbawienia wolności lub aresztu wojskowego albo wskutek otrzymania niedostatecznej ogólnej oceny w opinii służbowej,

4) nie był w ostatnim roku nieobecny w służbie z przyczyn nieusprawiedliwionych dłużej niż dwa dni.

2. Nagrodę roczną przyznaje się, z zastrzeżeniem § 5 ust. 1, 2 i 4 oraz § 6, w wysokości jednomiesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym, otrzymanego przez żołnierza za miesiąc sierpień danego roku kalendarzowego. Dodatki o charakterze stałym określają odrębne przepisy.

§ 4. Nagroda roczna jest przyznawana za okres roku kalendarzowego, w którym jest wypłacana, i wypłaca się ją w miesiącu sierpniu przed dniem Święta Wojska Polskiego, z zastrzeżeniem § 5 ust. 4.

§ 5. 1. Żołnierzowi, powołanemu do pełnienia zawodowej służby wojskowej albo odbycia nadterminowej zasadniczej służby wojskowej przed dniem Święta Wojska Polskiego w danym roku kalendarzowym, nagrodę roczną przyznaje się, jeżeli okres od dnia powołania do końca lipca tego roku wynosi nie mniej niż trzy miesiące. W takim przypadku nagrodę roczną oblicza się w wysokości proporcjonalnej do liczby miesięcy przypadających od dnia powołania żołnierza do końca danego roku kalendarzowego.

2. Nagrodę roczną w wysokości proporcjonalnej do liczby miesięcy czynnej służby wojskowej pełnionej w jednostkach wojskowych w danym roku kalendarzowym przyznaje się również żołnierzowi, który do końca lipca danego roku kalendarzowego został zwolniony:

- 1) z czynnej służby wojskowej albo przeniesiony w stan nieczynny bez prawa do uposażenia,

- 2) z odbywania nadterminowej zasadniczej służby wojskowej i przyjęty do służby kandydackiej,
- 3) ze stanowiska służbowego w jednostce organizacyjnej poza resortem obrony narodowej,
- 4) ze stanowiska służbowego w jednostce wojskowej i wyznaczony do pełnienia służby w jednostce organizacyjnej poza resortem obrony narodowej.

3. Nagroda roczna za jeden miesiąc wynosi 1/12 jej wysokości wynikającej z § 3 ust. 2.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, nagrodę roczną wypłaca się w dniu zwolnienia żołnierza, przyjmując za podstawę jej obliczenia uposażenie należne żołnierzowi w ostatnim miesiącu przed zdarzeniem określonym w tym przepisie.

§ 6. 1. Żołnierzowi może być przyznana nagroda roczna w wysokości wynikającej z § 3 ust. 2 lub § 5 ust. 1 i 2, zmniejszonej do 50%, w przypadku:

- 1) skazania żołnierza prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż określone w § 3 ust. 1 pkt 2, ścigane z oskarżenia publicznego,
- 2) prawomocnego warunkowego umorzenia postępowania karnego prowadzonego przeciwko żołnierzowi, warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności lub aresztu wojskowego albo odstąpienia przez sąd od wymierzenia mu kary,
- 3) otrzymania przez żołnierza niedostatecznej ogólnej oceny w opinii służbowej, jeżeli nie stanowiła ona podstawy zwolnienia go z czynnej służby wojskowej,
- 4) uzyskania przez żołnierza ogólnej oceny niedostatecznej z kontroli lub inspekcji przeprowadzonej w jednostce wojskowej, w której pełni on czynną służbę wojskową,
- 5) nieusprawiedliwionej nieobecności żołnierza w służbie, krócej niż przez dwa dni.

2. Przy podejmowaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, uwzględnia się w szczególności:

- 1) bieżącą ocenę wykonywania przez żołnierza zadań służbowych,
- 2) przyczyny nagannego zachowania żołnierza,
- 3) rodzaj i skutki popełnionego przez żołnierza przestępstwa oraz treść prawomocnego orzeczenia właściwego organu w tej sprawie,
- 4) ukaranie żołnierza za wykroczenie, w tym jego rodzaj i skutki oraz rodzaj i wymiar orzeczonej za nie kary,
- 5) okres, jaki upłynął między zdarzeniem powodującym zmniejszenie nagrody rocznej a ostatnim terminem wypłaty takiej nagrody.

§ 7. 1. Decyzję w sprawie nagrody rocznej podejmuje dowódca jednostki wojskowej, będący przełożonym żołnierza i zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy batalionu lub jemu równorzędne.

2. Równorzędne stanowiska służbowe dowódców jednostek wojskowych, o których mowa w ust. 1, określa § 3 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 30 grudnia 1998 r. w sprawie określenia równorzędnych stanowisk służbowych przełożonych dyscyplinarnych oraz stanowisk służbowych równorzędnych lub wyższych od stanowisk żołnierzy, w stosunku do których może być wszczęte postępowanie dyscyplinarne (Dz. U. z 1999 r. Nr 3, poz. 15).

3. Odwołanie od decyzji w sprawie nagrody rocznej rozpatruje bezpośredni przełożony dowódcy jednostki wojskowej, o którym mowa w ust. 1.

4. Nagrodę roczną wypłaca żołnierzowi jednostka wojskowa, w której żołnierz otrzymał uposażenie za miesiąc sierpień danego roku kalendarzowego.

§ 8. Warunkiem przyznania żołnierzowi nagrody pieniężnej, z zastrzeżeniem § 9 i 10, są okoliczności określone w przepisach o dyscyplinie wojskowej, a ponadto w szczególności:

- 1) wykonywanie zadań służbowych:
  - a) wymagających szczególnie dużego nakładu pracy, w tym poza normalnymi godzinami służby, w skróconych terminach lub w warunkach szczególnie utrudnionych,
  - b) wykraczających poza zwykłe obowiązki służbowe, za które nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie określone w odrębnych przepisach,
- 2) uzyskanie bardzo dobrych wyników w dowodzeniu, szkoleniu lub podnoszeniu kwalifikacji zawodowych albo wyróżniające wykonywanie innych zadań służbowych lub zadania służbowego.

§ 9. 1. Absolwentowi szkoły wojskowej, który ukończył studia lub naukę w systemie stacjonarnym z pierwszą lokatą, przyznaje się nagrodę pieniężną w wysokości:

- 1) absolwentowi Akademii Obrony Narodowej — 100%,
- 2) absolwentowi wyższej szkoły wojskowej innej niż wymieniona w pkt 1 — 75%,
- 3) absolwentowi szkoły chorążych zawodowych — 65%,
- 4) absolwentowi podoficerskiej szkoły zawodowej i szkoły podchorążych rezerwy — 55%

— uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego w stopniu wojskowym plutonowego z wystugą do 2 lat, pełniącego służbę na stanowisku służbowym zaszeregowanym do 32 grupy uposażenia, zwanego dalej „uposażeniem bazowym”.

2. Absolwentowi szkoły wojskowej, który ukończył studia lub naukę w systemie stacjonarnym z drugą lub trzecią lokatą, przyznaje się nagrodę pieniężną w wysokości odpowiednio 75% i 60% kwoty nagrody, o której mowa w ust. 1.

3. W szkołach wojskowych kształcących w różnych specjalnościach i okresach nauki nagrody, o których mowa w ust. 1 i 2, przyznaje się biorąc pod uwagę wyniki uzyskane przez wszystkich uczestników promocji.

§ 10. 1. Żołnierzowi zawodowemu, który uzyskał kwalifikacje w zakresie znajomości języka obcego, przyznaje się, z zastrzeżeniem ust. 2, nagrodę pieniężną w wysokości:

1) na poziomie 2 — znajomość średnio-zaawansowana	— 50%,
2) na poziomie 3 — znajomość zaawansowana	— 100%,
3) na poziomie 4 — znajomość biegła	— 150%,
4) na poziomie 5 — znajomość doskonała	— 200%
- uposażenia bazowego.

2. Nagrodę, o której mowa w ust. 1, przyznaje się żołnierzowi, który:

- 1) nie uzyskał lub nie podwyższył kwalifikacji w zakresie znajomości języka obcego w ośrodku nauczania w kraju lub za granicą w trybie stacjonarnym,
- 2) nie jest absolwentem wydziału filologii języka obcego (lingwistyki stosowanej) szkoły wyższej lub kolegium językowego albo szkoły wyższej lub średniej, w której językiem wykładowym był język obcy, i potwierdził znajomość tego języka.

3. Podstawę przyznania nagrody, o której mowa w ust. 1, stanowi świadectwo kwalifikacyjne wydane przez komisję egzaminacyjną działającą w resorcie obrony narodowej, stwierdzające ogólny poziom znajomości języka obcego, o którym decyduje najniższej oceniona sprawność językowa.

4. Zasady oceniania poziomów znajomości języka obcego i sprawności językowych określają odrębne przepisy.

§ 11. Wysokość nagród, o których mowa w § 9 i 10, ustala się oddzielnie dla żołnierzy podlegających i nie podlegających obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu, na podstawie stawek uposażenia odpowiednich dla danej grupy żołnierzy, określonych w odrębnych przepisach.

§ 12. 1. Nagrody pieniężne przyznaje dowódca jednostki wojskowej, będący przełożonym żołnierza i zajmujący stanowisko służbowe co najmniej dowódcy batalionu lub jemu równorzędne, wszystkim żołnierzom pełniącym służbę w bezpośrednio podległej jednostce, z wyjątkiem swoich zastępców.

2. Przepis § 7 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. Dowódcy jednostki wojskowej i jego zastępcom oraz żołnierzom pełniącym służbę w jednostce wojskowej, których dowódca zajmuje stanowisko służbowe niższe niż określone w ust. 1, nagrody pieniężne przyznaje przełożony tego dowódcy.

4. Dowódca, o którym mowa w ust. 1, może przyznać nagrodę pieniężną również żołnierzom pozostającym w jego dyspozycji, a także delegowanym do wykonywania zadań służbowych lub odbywającym praktykę w bezpośrednio podległej jednostce wojskowej oraz pełniącym służbę w podległych mu jednostkach wojskowych niższego szczebla.

§ 13. Żołnierzom wyznaczonym na stanowiska służbowe w jednostkach organizacyjnych poza resortem obrony narodowej nagrody pieniężne przyznaje organ wojskowy, któremu podlegają oni z tytułu pełnienia czynnej służby wojskowej.

§ 14. Uprawniony przełożony, podejmując decyzję o przyznaniu nagrody pieniężnej, określa wysokość tej nagrody w granicach środków finansowych posiadanych na ten cel.

§ 15. Zapomogę przyznaje się w celu umożliwienia przezwyciężenia żołnierzowi i jego rodzinie trudnej sytuacji życiowej, której nie jest on w stanie pokonać wykorzystując własne środki, możliwości i uprawnienia, w szczególności, jeżeli żołnierz poniósł koszty lub straty stanowiące znaczny uszczerbek materialny dla niego lub jego rodziny.

§ 16. 1. Żołnierzowi zawodowemu oraz żołnierzowi odbywającemu nadterminową zasadniczą służbę wojskową, którego miesięczny dochód, po odliczeniu składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe, na osobę w rodzinie, zwany dalej „miesięcznym dochodem na osobę w rodzinie”, nie przekracza kwoty 50% uposażenia bazowego żołnierzy nie objętych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, może zostać przyznana zapomoga w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb bytowych, zdrowotnych lub socjalnych żołnierza oraz członków jego rodziny, w szczególności na pokrycie części kosztów:

- 1) leków i leczenia,
- 2) opału i odzieży,
- 3) pobytu dziecka w żłobku, przedszkolu albo stacjonarnej placówce leczniczo-rehabilitacyjnej lub opiekuńczo-wychowawczej.

2. Żołnierzowi odbywającemu zasadniczą służbę wojskową albo przeszkolenie wojskowe oraz pełniącemu służbę kandydacką może być przyznana zapomoga w formie biletu kredytowanego na przejazd środkami publicznego transportu zbiorowego.

§ 17. 1. Żołnierzowi zawodowemu oraz żołnierzowi odbywającemu nadterminową zasadniczą służbę wojskową przyznaje się dopłatę do zorganizowanego wy-

poczynku w formie kolonii, obozów i zimowisk, w tym również połączonego z nauką lub leczeniem, albo pobytu na leczeniu sanatoryjnym dziecka żołnierza.

2. Wysokość dopłaty, o której mowa w ust. 1, ustala się w zależności od miesięcznego dochodu na osobę w rodzinie żołnierza:

Miesięczny dochód na osobę w rodzinie żołnierza w procentach od uposażenia bazowego żołnierzy nie objętych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym	Wysokość dopłaty w procentach, ustalona od ceny skierowania	
	na pierwsze dziecko	na drugie i następne dziecko
do 50	70	80
powyżej 50 do 70	50	60
powyżej 70 do 100	30	40
powyżej 100	nie przysługuje	

— z tym, że cena skierowania przyjęta dla celów ustalenia wysokości dopłaty nie może być wyższa niż 115% kwoty uposażenia bazowego żołnierzy nie objętych obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, w dniu rozpoczęcia turnusu.

3. Dopłatę, o której mowa w ust. 1, przyznaje się nie częściej niż dwa razy w roku kalendarzowym na każde dziecko własne żołnierza, dziecko jego małżonka, dziecko przysposobione lub dziecko przyjęte na wychowanie, które w dniu 1 stycznia danego roku kalendarzowego nie przekroczyło 18 roku życia albo stało się inwalidą I lub II grupy przed osiągnięciem pełnoletności.

4. Wypłata dopłaty następuje na wniosek żołnierza udokumentowany dowodem poniesionej opłaty za skierowanie na turnus oraz po przedłożeniu oświadczenia o wysokości miesięcznego dochodu na osobę w rodzinie żołnierza.

5. Na wniosek żołnierza, umotywowany trudną sytuacją materialną rodziny, należna kwota dopłaty może zostać wypłacona zaliczkowo przed wniesieniem opłaty, o której mowa w ust. 4. W takim przypadku, w razie rezygnacji z wycieczki otrzymana kwota zaliczki podlega zwrotowi.

6. W razie zbiegu uprawnień do dopłaty, o której mowa w ust. 1, obojga małżonków będących żołnierzami, dopłatę przyznaje się tylko jednemu z nich.

§ 18. 1. Żołnierzowi zawodowemu oraz żołnierzowi odbywającemu nadterminową zasadniczą służbę wojskową przyznaje się również dopłatę do turnusu rehabilitacyjnego dziecka żołnierza.

2. Wysokość dopłaty, o której mowa w ust. 1, wynosi 80% poniesionych kosztów, z tym że dopłata ta nie może być wyższa niż 150% kwoty uposażenia bazowego, o której mowa w § 17 ust. 2.

3. Dopłatę, o której mowa w ust. 1, przyznaje się na osobę wymienioną w § 17 ust. 3, która posiada aktualne orzeczenie o stopniu niepełnosprawności lub grupie inwalidzkiej albo przyznany zasiłek pielęgnacyjny. Do wypłacania dopłaty stosuje się odpowiednio przepisy § 17 ust. 4—6.

§ 19. Do przyznawania zapomóg, o których mowa w § 15 i 16, stosuje się odpowiednio przepisy § 12—14, z tym że:

- 1) zapomogę przyznaje dowódca jednostki wojskowej z własnej inicjatywy lub na wniosek przełożonego żołnierza,
- 2) zapomoga może być przyznana również na uzasadniony wniosek zainteresowanego żołnierza lub członka jego rodziny,
- 3) w przypadku żołnierza, w stosunku do którego istnieje uzasadnione przypuszczenie, że przyznana zapomoga zostanie wykorzystana niezgodnie z przeznaczeniem, zapomoga może być przyznana w formie niepieniężnej albo wypłacona bezpośrednio do rąk członka rodziny żołnierza lub osoby faktycznie sprawującej opiekę nad członkiem rodziny żołnierza.

§ 20. Przepisy § 8—19 nie pozbawiają żołnierzy uprawnień do nagród pieniężnych i zapomóg przyznawanych na podstawie odrębnych przepisów.

§ 21. Rozporządzenie ma zastosowanie do nagród rocznych, nagród pieniężnych, zapomóg i dopłat przysługujących od dnia 1 lipca 2000 r.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *B. Komorowski*